

OS DE LA PREMSA  
OFICINES D'EXTRACTES DE PERIODICS

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

# LA VANGUARDIA

DATA .....

16 març 1934

BARCELONA

ASSOCIACIO MUSICA CAMERA  
Dimecres, 21 març. FESTIVAL BACH

## ORFEÓ CATALÀ

eminentes solistes. ORQUESTRA. Direcció:  
Mtre. LL. Millet. AUDICIO UNICA  
Concerts vinents. ORQUESTRA PAU CASALS.  
ORQUESTA SINFONICA DE MADRID, PAQUITA  
MADRIQUERA, PLATIGORSKY

## KREISLER

i altres. En conjunt, fins a fi de curs;  
CINC CONCERTS D'ORQUESTRA  
Exclusivament per als socis: Via Laietana, 46.  
5.º, 3.ª — Telefon 17798

# la humanitat

DATA .....

CELONA

## LA MUSICA

\*

### UNICA AUDICIO DEL «FESTIVAL BACH», PER L'«ORFEO CATALA»

Per al dimecres vinent, dia 21, l'Orfeo Català prepara un magne festival Bach, amb motiu de donar-se la primera audició a Barcelona de les grandioses Cantates núms. 50 i 161. Completaran el programa la Cantata núm. 140 i uns bellíssims fragments de la Passió, segons Sant Mateu, Prendran part en la interpretació d'aquestes obres, en les quals el geni poderós de Bach s'eleva a les més altes regions de la música religiosa, ultra el gloriós Orfeo Català, que té confiada la part més important del programa, amb magnífics corals, una nombrosa orquestra i els eminents artistes Andreu Fornells, Concepció Callao, Emili Vendrell, Ricard Fuster, Eduard Toldrà, Vicenç M. de Gibert, sota la direcció general de l'Ilustre mestre Lluís Millet.

No serà possible donar de les esmentades obres més que una única audició, i aquesta serà reservada rigorosament als components de l'Associació de Música da Camera, dintre el curs de la qual, com a concert ordinari, serà ofert amb caràcter exclusiu aquest memorable esdeveniment artistic.



EXTRACTES DE PERIÒDICS  
JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

# LA VANGUARDIA

DATA .....

17 MAR. 1934

BARCELONA

ASSOCIACIO MUSICA CAMERA  
Dimecres, 21 marc. FESTIVAL BACH

## ORFEO CATALA

eminentes solistes. ORQUESTRA. Direcció:  
Mtre. LL. Millet. AUDICIO UNICA  
Concerts vinents. ORQUESTRA PAU CASALS,  
ORQUESTA SINFONICA DE MADRID, PAQUITA  
MADRIQUERA, PLATIGORSKY

## KREISLER

i altres, En conjunt, fins a fi de curs;  
CINC CONCERTS D'ORQUESTRA  
Exclusivament per als socis: Via Laletana, 46,  
5.º, 3.ª — Telefon 17798

TRACTES DE PERIODICS  
JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA PUBLICITAT

DATA .....

16 MARÇ 1934

BARCELONA

## Concerts

**ASSOCIACIO MUSICA CAMERA**

Dimecres, 21 de març, Festival Bach

**ORFEO CATALA**

Eminents solistes. Orquestra. Direcció:  
mestre Millet. Audició única.

Concerts vinents: **ORQUESTRA PAU CA-**  
**SALS, ORQUESTRA SIMFONICA DE MA-**  
**DRID, PAQUITA MADRIGUERA,**  
**PIATIGORSKY,**

**KREISLER**

i altres. En conjunt, fins a fi de curs.

**Cinc Concerts d'Orquestra**

Exclusivament per als socis. Via Laletana,  
número 46, 5.è, 3.ª. Telèfon 17798



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St, Josep, 15. pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# EL NOTICIERO UNIVERSAL

DATA 17 Març 1934

BARCELONA

## ASSOCIACIO MUSICA CAMERA

Dimecres, 21 de març, **Festival Bach**

## ORFEO CATALA

Eminents solistes. Orquestra. Direcció:  
mestre Millet. Audició única.

Concerts vinents: **ORQUESTRA PAU**

**CASALS, ARQUESTRA SINFONICA**

**DE MADRID, MADRIGUERA**

**PIATIGORSKY**

## KREISLER

i altres. En conjunt, fins a fi de curs.

## Cinc Concerts d'Orquestra

Exclusivament per als socis, Via Lele-  
tana, num. 46, 5.º 3.º Teléfon 17798.

JAUIME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

# RENOVACIÓN

DATA .....

17 MAR. 1934

BARCELONA

## DE MUSICA

### NOTICIARIO

Para el miércoles, día 21, el Orfeo Catalá, bajo los auspicios de la «Associació de música da Camera», tiene preparado un magno festival B ch, con motivo de darse la primera audición en Barcelona de las grandiosas cantatas números 50 y 161 y unos bellísimos fragmentos de «La pasión, según S. Mateo».

No será posible dar de dichas obras más que una única audición, y ésta está reservada a los componentes de la «Associació de Música da Camera».





JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

# LA VANGUARDIA

DATA 18 Març 1934

BARCELONA

## ASSOCIACIÓ MUSICA CAMERA

Dimecres, 21 març: FESTIVAL BACH

### ORFEÓ CATALÀ

eminentes solistes. ORQUESTRA. Direcció:

Mtre. LL. Millet. AUDICIÓ ÚNICA

Exclusivament per als socis: Via Laietana, 46.  
5.º, 3.º — Telefon 17798.

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf 15897

# EL DILUVIO

DATA .....

18 Marc 1934

BARCELONA

**Unica audición del Festival Bach por el Orfeó Catalá.** — Para el miércoles el Orfeó Catalá tiene en preparación un magno festival Bach con motivo de darse la primera audición en Barcelona de las grandiosas "Cantatas" números 50 y 161.

Completan el programa la "Cantata" número 140 y unos bellísimos fragmentos de la "Pasión", según el Evangelio de San Mateo.

Toman parte en la interpretación de esas obras, en las cuales el genio poderoso de Bach se eleva a las más altas regiones de la música religiosa, además del glorioso Orfeó Catalá, que lleva la mayor parte del programa, con magníficos corales, una numerosa orquesta y los eminentes artistas Andrea Fornells, Concepción Calao, Emilio Vendrell, Ricardo Fuster, Eduardo Toldrá, Vivete M. de Gibert, bajo la dirección general del ilustre maestro Luis Millet.

No será posible dar de dichas obras más que una única audición, y ésta está reservada a los componentes de la Associació de Música da Cámara, dentro de cuyo curso, como concierto ordinario, se da, con carácter exclusivo, ese memorable acontecimiento artístico.

\* ★ \*



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

## LA VANGUARDIA

DATA .....

20 Març 1934

BARCELONA

## ASSOCIACIÓ MUSICA CAMERA

Palau Música Catalana  
Demà dimecres. FESTIVAL BACH

## ORFEÓ CATALÀ

eminentes solistes. ORQUESTRA. Direcció:  
mestre LLUIS MILLET.Próximament KREISLER, ORQ. SIMFONICA  
MADRID (Arbós) i altres grans artistes.*Concerts únics a Barcelona*, sempre exclusiva-  
ment per als socis de l'A. de M. da C.—Laieta-  
na, 46.—Telefon 17798.

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral. - BARCELONA - Telf. 15897

## LA VANGUARDIA

DATA

20 Març 1934

BARCELONA

## EL FESTIVAL BACH

Los ensayos de conjunto realizados bajo la dirección del eminente maestro Luis Millet, con el «Orfeo Catalá», orquesta y solistas, han dado idea de la grandiosidad de las «Cantatas» que serán ofrecidas en primera audición en el Festival Bach, que tendrá efecto mañana, miércoles, en el «Palau de la Música Catalana», sesión de la Asociación de Música de Cámara.

La núm. 161, «Vina, dolça mort», para contralto, tenor, coro y orquesta, en un canto sublime de esperanza en la redención eterna a través de la muerte. Pocas veces el genio de Bach ha llegado a una expresión más elevada y de mayor pureza. La número 5, «Doncs, la salut, el vigor», está formada por un grandioso coral, para doble coro, que constituirá un digno remate de este festival, en cuyo programa figuran, además de las dos obras expresadas, la Cantata núm. 140 y algunos fragmentos de la «Pasión según S. Mateo».



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA PUBLICITAT

DATA 20 Març 1934

BARCELONA

Cinc Concerts d'Orquestra a Música da Camera. — Per completar el curs reglamentari de l'Associació de Música da Camera, falten encara sis concerts: Cinc són a base de grans masses orquestrals.

El primer està anunciat per al dimecres vinent: Es el Festival Bach, única audició de tres Cantates, dues de les quals, desconegudes a Barcelona, i fragments de "La Passió". La part principal d'aquest concert està confiada a l'Orfeó Català, i hi prenen part, de més a més, eminents solistes.

Participaran en els concerts restants, l'Orquestra Pau Casals i l'Orquestra Simfònica de Madrid, i com a solistes, la nostra admirable pianista Francisca Madriguera i Fritz Kreisler, indiscutiblement el primer dels violinistes actuals. Es probable, encara, l'actuació d'algun altre solista de gran categoria.

No cal dir que Kreisler no donarà cap altre concert que el reservat a l'Associació de Música da Camera, com ja succeí amb els dos únics concerts que porta donats a Barcelona, els quals també foren exclusivament per als components d'aquesta prestigiosa entitat musical.

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# El Dia Gráfico

DATA .....

## LA MUSICA

ELONA

### EL FESTIVAL BACH, EN EL ORFEO CATALA

Los ensayos de conjunto realizados bajo la dirección del eminente maestro Luis Millet; con el Orfeo Catalá, orquesta y solistas, han dado idea de la grandiosidad de las «Cantatas» que serán ofrecidas en primera audición en el Festival Bach, que tendrá efecto mañana, miércoles, en el Palau de la Música Catalana, reservado para los socios de la Asociación de Música Da Camera.

La número 161 «Vina dolça mort», para contralto, tenor, coro y orquesta, es un canto sublime de esperanza en la redención eterna a través de la muerte. Pocas veces el genio de Bach, ha llegado a una expresión más elevada y de mayor pureza. La número 50, «Donsa la sault, el vigor» está formada por un grandioso coral, para doble coro, que constituirá un digno remate de este festival, en cuyo programa figuran, además de las dos obras expresadas, la Cantata número 140 y algunos fragmentos de la Pasión, según San Mateo.



## El Matí

DATA

20 març 1934

BARCELONA

## MUSICA DE BACH

## «Desperteu, diu la veu forta!»

El nostre entusiasme per Bach no té límits, i qualsevol avinentesa ens és pretext per a donar-ne testimoni. ¿Es que es podria trobar millor pretext per a fer-ho avui ací, que l'anunci d'un festival Bach, amb l'audició de tres cantates pel nostre Orfeo Català?

A l'uníson, talment una multitud de veus unànimes, tots els instruments d'arc, entonen un cant vigorós i ample. Es una melodia sinuosa, que, com les ones innombrables que ondulen la blava superfície de la mar sense límits, sembla no tenir altre fi ni principi que aquell que el compositor ha volgut donar-li en subjectar-se a unes dimensions condicionals per a l'execució material de l'obra. Es una melodia que recomença amb nou delit, tot just finalda, afirmant la seva

Per

JOSEP PALAU

llur propi espectacle, és, com deia Sant Francesc de Sales, un món inútil, i és alhora massa tèrbol per a temptar la diversió de les ànimes que es proposa Bach. Bach és de la família dels espirituals. No comprenen la tristesa sinó és sota la línia de la misericòrdia i de la contrició. Altra-ment, es plauen en aquella dolça tendresa que resulta, diu Joubert, del repòs de la passió. Per això un crític ha pogut dir, pensant segurament en les obres més agudes de Bach, que ens trobem davant d'una intel·lectualització del crit; és a dir, d'una purificació ordenadora de tot element susceptible.

Vegeu els timbres, per exemple, cultivats pels romàntics amb mires a llur repercussió damunt els sentits, treballant a posta la sensualitat inherent al so, al registre, al timbre. Sensualitat vigorosa i mascle en un artista de la talla de Wagner, sensualitat efeminada i profundament immoral, divertint, no les ànimes, sinó l'epidermis, en un Rimsky-Korsakoff i en un Strauss. En canvi, Bach, usa dels timbres per distingir, és a dir, per fer obra eminentment pròpia de la intel·ligència. Lluitar contra tota emanació gelatinosa, mantenir bé el dibuix, la línia clara i contundent. Preneu un instrument com el violoncel, tan propici a la molície sensual, preneu un artista que entengui Bach, com és ara Pau Casals i senti-li tocar una de les incomparables suites escrites per a aquest instrument i no parlem més ja, perquè tota paraula és vana i inhàbil per a dir el resultat. Que parli, si de cas, Goethe: «...em semblava que jo estava desproveït dels sentits i que tanmateix no em feien cap falta per copsar aquella música...»

I heus ací la nostra situació davant d'aquesta música. Es un món immens que existeix independentment de nosaltres. Cada vegada que en descobrim un nou fragment, sentim una impressió totalment inèdita, talment quelcom que no hauriem sospital mai, i, vegeu, nou, per a nosaltres, ens és tanmateix intel·ligible. Més que altra cosa, sembla una música que ens restitueix a nosaltres mateixos, que ve a desvetllar en nosaltres, sentiments que eren ja nostres sense saber-ho nosaltres, com si, distrets en el tumult d'una vida a flor de pell ens ignoréssim nosaltres mateixos.

«Desperteu, diu la veu forta!», canta el cor, després d'un petit preludi orquestral, en el qual la música *andante*, sense precipitar-se, parlant el llenguatge de la mesura, segura del seu efecte, dialoga amb ella mateixa en un soliloqui que desdoblen els instruments de corda i el seu eco, els instruments de fusta.

Aquesta és la missió més elevada que hom hagi pogut assignar a l'art. Desvetllar l'home del seu somni sensual, mostrar-li amb tot l'esclat seductor de la bellesa, les perspectives més lluminoses de l'esperit. I heus ací que aquest espectacle us dona una delectació extraordinària, però també a estones, i això és quelcom que jo voldria dir a cau d'orella d'aquells que els passa el mateix que a mi, aquesta música de Bach, tan elevada, tan pura, tan absent de tota vacil·lació, en aguditzar en nosaltres la nostàlgia d'una vida millor, sembla reprimir-nos dolorosament, en indicarnos, a la seva manera, tot l'abís que hi ha entre el que som i el que podríem ésser.

forma cíclica, confirmant aquella imatge graciosa que els grecs es feien del moviment circular quan defen que era un tipus de moviment que realitza la permanència en el canvi. Es la forma que convé sobremanera a l'expressió d'aquella confiança serena, de la joia incommovible que anima aquesta meravellosa frase musical de la cantata de Bach (coral: *Sion sent el cant dels guaites...*) i que desmenteix els versos malenconiosos de Wordsworth,

«...el sofriment és sempre llòbreg i trist,  
tot ell té el caràcter de l'infinít...»

per a donar raó a les estrofes de Nietzsche, que tradueixen una experiència més clara: «La joia, més fonamental que el dolor, perquè tot dolor diu: passa! i tota joia vol eternitat, eternitat profunda.»

El cor, amb una qualitat en el timbre, que m'apar com qualitat de trompetes, trompetes dels guaites de la ciutat emmurallada, canta: «*Son Amic del cel davalla, de gràcia i de veritat radiant, com astre alçant-se al firmament!*» No, Jacques Rivière, no; la música de Bach no pot caracteritzar-se com la música de la contrició. Sens dubte l'univers de Bach és prou vast i prou cristià per a encloure una pila de moments, que porten l'accent d'un plor contrit, però si haguéssim de caracteritzar l'accent aquí més dominant, que retorna sempre després d'eclipsis més o menys prolongats, diríem que és un accent de lliurament confiat, de serenitat, a moments patètica, més sovint encara tota ella xopa d'una joia immarcible. En dolça jubilació, com diu el cor.

La música, deia Bach, ha de servir al divertiment de les ànimes. Que ben dit! Damunt de les ànimes Bach exercirà una puixança màgica, una puixança feta d'una plenitud espiritual enfront la qual totes les resistències capitulen. Puixança, com et sentim persuasiva! No és pas una violència que es faci sentir furiosa! Més que Wagner, més que Beethoven, a la mateixa inaccessible elevació de Mozart, Bach desplega la seva puixança espiritual, que irradia en aquestes organitzacions sonores que semblen tenir — com deia Gide, per caracteritzar-ne la tonalitat sobrehumana — un caràcter astronòmic.

Analitzem la veritat sospitada ací. Si humà és tot el que el romanticisme literari i musical ha glorificat, Bach sembla obligar-nos a una altitud sobrehumana. El món que crea una tristesa i una passió que semblen complaure's en



OFICINES D'EXTRACTES DE PERIODICS

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LAS NOTICIAS

DATA .....

20 MAR. 1934

BARCELONA

## MUSICALES

### FESTIVAL BACH

Para mañana la Asociación de Música da Camera tiene anunciado un magno festival en el Palau de la Música Catalana a cargo del Orfeo Catalá y los eminentes artistas Andrea Fornells, Concepción Callao, Emilio Vendrell, Ricardo Fuster, Eduardo Toldrá, Vicente M. de Gibert, bajo la dirección general del ilustre maestro Luis Millet.



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

DIARIO DE BARCELONA

DE AVISOS



Y NOTICIAS

DATA

20 MAR 1934

BARCELONA

EL FESTIVAL BACH, POR EL "ORFEO CATALA"

Los ensayos de conjunto realizados bajo la dirección del eminente maestro Luis Millet, con el "Orfeo Catalá", orquesta y solistas, han dado idea de la grandiosidad de las cantatas que serán ofrecidas en primera audición en el Festival Bach, que tendrá efecto mañana, miércoles, en el "Palau de la Música Catalana", reservado a los componentes de la Asociación de Música Da Camera.

La núm. 161, "Vina, dolça mort", para contralto, tenor, coro y orquesta, es un canto sublime de esperanza en la redención eterna a través de la muerte. Pocas veces el genio de Bach ha llegado a una expresión más elevada y de mayor pureza. La número 50, "Dones, la salut, el vigor", está formada por un grandioso coral, para doble coro, que constituirá un digno remate de este Festival, en cuyo programa figuran, además de las dos obras expresadas, la Cantata núm. 140 y algunos fragmentos de la Pasión, según San Mateo.

ARGOS DE LA PRE

OFICINES D'EXTRACTES DE PERIODICS

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

DIARIO DE



BARCELONA

DE AVISOS

Y NOTICIAS

DATA

20 MAR. 1934

BARCELONA

ASSOCIACIO MUSICA CAMERA

Demà, dimecres: FESTIVAL BACH

ORFEÓ CATALÀ

Solistes. Orquestra. Dtor.: Mtre. MILLET. Audició única  
Exclusivament socis.



Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# La Veu de Catalunya

21 MAR 1934

DATA .....

BARCELONA

## El Festival Bach per l'Orfeó Català

Els assaigs de conjunt portats a terme sota la direcció de l'eminent mestre Lluís Millet, amb l'Orfeó Català, orquestra i solistes, han produït la més profunda impressió. Les dues Cantates, que seran donades en primera audició, són d'una grandiositat extraordinària. La núm. 161, «Vina, dolça mort», per a contralt, tenor, cor i orquestra, és un cant sublim d'esperança a la redempció eterna, a través de la mort. Poques vegades el geni de Bach ha arribat a una expressió més elevada i de major puresa. La núm. 50, «Doncs, la salut, el vigor», està formada per un grandios corral, per a doble cor, que constituirà un digne acabament d'aquest Festival, en el programa del qual figuren, a més a més, la Cantata núm. 140 i alguns fragments de la Passió segons Sant Mateu.

El Festival Bach serà donat en única audició i exclusivament per als components de l'Associació de «Música Da Camera», organitzadora de tantes grans solemnitats artístiques de la nostra vida musical.

# EL DILUVIO

DATA 21 MARÇ 1934

BARCELONA

\*\*

Los ensayos de conjunto realizados bajo la dirección del eminentem aestro Luis Millet, con el Orfeo Catalá, orquesta y solistas, han dado idea de la grandiosidad de las cantatas que serán ofrecidas en primera audición en el festival Bach que tendrá efecto hoy en el Palau de la Música Catalana, reservado para los componentes de la Asociación de Música Da Camera.

La número 161, "Vina, dolça mort", para contralto, tenor, coro y orquesta, es un canto sublime de esperanza en la redención eterna a través de la murete. Pocas veces el genio de Bach ha llegado a una expresión más elevada y de mayor pureza.

La número 50, "Dones, la salut, el vigor", está formada por un grandioso coral para doble coro, que constituirá un digno remate de este festival, en cuyo programa figuran, además de las dos obras expresadas, la cantata número 140 y algunos fragmentos de la Pasión, según San Mateo.

En el concierto que celebrará Asociación de Cultura Musical el próximod omingo, a las diez de la noche, en el Palau de la Música Catalana la Cultural presentará a sus afiliados a Joaquín Nin, el gran compositor y pianista. Para poder admirar a Nin en sus diferentes facetas, tanto como compositor, como pianista, en el programa que este eminentísimo artista ha confeccionado, tomarán parte, además de él, que actuará como pianista, la joven violinista francesa Joanne Bachelu, que es presentada por Nin, quien la ha calificado como una de sus mejores intérpretes; Mercedes Plantada, la magnífica soprano catalana, quien ha obtenido un éxito clamoroso en su concierto de París, interpretando también obras de Nin. Los Diez Villancicos, que serán primera audición en Barcelona, serán cantados por Mercedes Plantada. Esta obra fué la que figuraba como parte de importancia en el concierto que nuestra cantante dió en la Sala Gaveau, la cual la valió, como antes decimos, un resonante triunfo. Concierto reservado exclusivamente para los socios de Asociación de Cultura Musical.

732116



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA PUBLICITAT

DATA 16 Març 1934

BARCELONA

Unica audició del "Festival Bach" per l'Orfeó Català. — Per al dimecres vinent, dia 21, l'Orfeó Català prepara un "Festival Bach", amb motiu de donar-se la primera audició a Barcelona de les grandioses Cantates núms. 50 i 161. Completen el programa la Cantata núm. 140 i uns bellíssims fragments de la Passió segons Sant Mateu. Prenen part en la interpretació d'aquestes obres, en les quals el geni poderós de Bach s'eleva a les més altes regions de la música religiosa; ultra el gloriós Orfeó Català, que té confiada la part més important del programa, amb magnífics corals, una nombrosa orquestra i els edinents artistes Andreu Fornells, Concepció Callao, Emili Vendrell, Ricard Fuster, Eduard Toldrà, Vicenç M. de Gibert, sota la direcció general de l'illustre mestre Lluís Millet.

No serà possible donar de les esmentades obres més que una única audició, i aquesta està reservada rigorosament als components de l'Associació de Música da Camera, dintre el curs de la qual, com a concert ordinari, serà ofert, amb caràcter exclusiu, aquest esdeveniment artístic.

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA VANGUARDIA

DATA .....

16 JORG 1934

BARCELONA

## Teatros y Conciertos

### «FESTIVAL BACH» POR EL «ORFEO CATALA»

Para el miércoles, día 21, el «Orfeo Catalá» tiene en preparación un magno «Festival Basch», con motivo de darse la primera audición en Barcelona de las grandiosas Cantatas números 50 y 161. Completan el programa la Cantata número 140 y unos bellísimos fragmentos de la «Pasion, según el Evangelio de San Mateo». Toman parte en la interpretación de esas obras, en las cuales el genio poderoso de Bach se eleva a las más altas regiones de la música religiosa, además del glorioso «Orfeo Catalá», que lleva la mayor parte del programa, con magníficos corales, una numerosa orquesta y los eminentes artistas Andrea Fornells, Concepción Callao, Emilio Vendrell, Ricardo Fuster, Eduardo Toldrá y Vicente M. de Gibert, bajo la dirección general del ilustre maestro Luis Millet.

No será posible dar de dichas obras más que una única audición, y ésta está reservada a los componentes de la «Associación de Música Da Camera».



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

DIARIO DE



BARCELONA

DE AVISOS

Y NOTICIAS

DATA .....

21 MAR. 1934

BARCELONA

## DE MUSICA

### HOY, FESTIVAL BACH, POR EL "ORFEO CATALA"

La Asociación de Música Da Camera ofrecerá hoy una de esas extraordinarias solemnidades artísticas, a las que solamente tienen acceso los componentes de dicha entidad. Se trata del gran festival Bach, a cargo del "Orfeo Catalá", secundado por una numerosa orquesta y los eminentes solistas Fornells, soprano; Callao, contralto; Vendrell, tenor; Fuster, barítono; Toldrá, violín, y Vicente M. de Gibert, organista, bajo la dirección del insigne maestro Luis Millet.

JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# El Matí

DATA ..... 21 MAR. 1934 .....

BARCELONA

\* **El Festival Bach per l'Orfeó Català.** — Els assaigs de conjunt portats a terme sota la direcció del mestre Lluís Millet, amb l'Orfeó Català, orquestra i solistes, han produït la més profunda impressió. La Cantata núm. 161 «Vina, dolça mort», per a contralt, tenor, cor i orquestra, és un cant sublim d'esperança a la redempció eterna, a través de la mort. La núm. 50, «Doncs, la salut, el vigor», està formada per un grandíol coral, per a doble cor, que constituirà un digne acabament d'aquest Festival, en el programa del qual figuren, a més, la Cantata núm. 140 i alguns fragments de la Passió segons Sant Mateu. = El festival Bach serà donat en única audició i exclusivament per als components de l'Associació de Música da Camera.



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral.-BARCELONA-Telf. 15897

# La Veu del Vespre

DATA 21 MAR. 1934

BARCELONA

## LA MUSICA

### El Festival Bach per l'Orfeó Català

Els assaigs de conjunt portats a terme sota la direcció de l'eminent mestre Lluís Millet, amb l'Orfeó Català, orquestra i solistes, han produït la més profunda impressió. Les dues Cantates, que seran donades en primera audició, són d'una grandiositat extraordinària. La núm. 161 «Vina, dolça mort», per a contralt, tenor, cor i orquestra, és un cant sublim d'esperança a la redempció eterna, a través de la mort. Poques vegades el geni de Bach ha arribat a una expressió més elevada i de major puresa. La núm. 50, «Doncs, la salut, el vigor», està formada per un grandios corral, per a doble cor, que constituirà un digne acabament d'aquest Festival, en el programa del qual figuren, a més a més, la Cantata núm. 140 i alguns fragments de la Passió segons Sant Mateu.

El Festival Bach serà donat en única audició i exclusivament per als components de l'Associació de «Música Da Camera», organitzadora de tantes grans solemnitats artístiques de la nostra vida musical.

## Asociación de Música de Cámara FESTIVAL BACH

No exageró, ciertamente, la Asociación de Música de Cámara al calificar de acontecimiento la sesión que celebró anoche en el «Palau», y que estuvo por entero dedicada a Juan Sebastián Bach, sesión, por otra parte, de una austeridad que entona perfectamente con esta época cuaresmal.

En las obras que integraban el programa, las características y la grandiosidad de la música bachiana se manifestaron pujantes a través de una interpretación que, si por lo que se refiere a los solistas vocales, acaso debiera acogerse con algunas reservas, resultó magnífica en cuanto a la labor del «Orfeó Catalá» y la orquesta.

Todas o casi todas las composiciones anoche ejecutadas fueron escritas por Bach en plena madurez de arte y representan la concepción que animó su estilo y la técnica con que condujo la música a su verdadero significado espiritual y a su misma razón de ser: expresar por medio del arte de los sonidos un estado de ánimo o una íntima emoción.

La música de Bach no es de las que pueden prestarse al equivoco. Bach siempre se manifiesta grave, solemne, expresando con exactitud pasmosa todos los sentimientos, toda la grandeza que quiere expresar.

Las esperanzas, las emociones, los estados de ánimo los traduce Juan Sebastián magistralmente en las Cantatas números 140, 161 y 50, que anoche fueron impuestas a la admiración de los oyentes, y cuyos corales son de unos acentos realmente impresionantes.

«La Pasión según San Mateo», de la que también fueron ejecutados algunos fragmentos—la negación de Pedro—, es obra imperecedera. Han pasado más de dos siglos desde que Bach puso la palabra «fin» a la más grande de las cinco «Pasiones» escritas para la liturgia protestante del Viernes Santo, y nadie hallaría contrastes, en algunos de sus pasajes, con la música moderna.

Ya hemos dicho que el «Orfeó Catalá» y la orquesta contribuyeron a realzar las obras del programa. Bien es cierto que tenía por conductor al maestro Millet, cuya alta autoridad artística y el entusiasmo comunicaron a las masas el calor y la vivacidad expresiva, que constituye el sello de las buenas ejecuciones.

A los solistas vocales les faltó la necesaria familiaridad con un estilo al que, por corresponder a la clásica tradición, reconocemos que, dadas las posibilidades actuales, no es fácil adaptarse.

De los otros solistas, es justo citar con elogio al violinista Eduardo Toldrá, al oboísta Casiano Carles y al organista Vicente María de Gibert.

Los concurrentes, que, como de costumbre en las sesiones de la Asociación de Música de Cámara, llenaban el «Palau», aplaudieron a todos los ejecutantes, sin excepción, y más cálida y reiteradamente al maestro Millet, quien se vió obligado a saludar y presentarse en el estrado muchas veces.

U. F. ZANNI



Día 21 de marzo

## IMPRESION GENERAL

Ahora aunque muy ligeramente nuestra divisa en los mercados extranjeros, quedando al cierre de hoy (21) en relación a las monedas siguientes: a 37'43 la libra esterlina, 7'32 el dólar, 48'27 el franco francés, 62'85 la lira, 2.8825 el reichsmark y 236'85 el franco suizo.

### Cambio del Centro Oficial de contratación de moneda

| Precedente |        | DIVISAS     | Hoy    |        | Alza   | Baja  |
|------------|--------|-------------|--------|--------|--------|-------|
| Dinero     | Papel  |             | Dinero | Papel  | Dinero | Papel |
| 37'50      | 37'60  | 1 libra     | 37'50  | 37'60  | —      | —     |
| 48'40      | 48'50  | 100 francos | 48'40  | 48'50  | —      | —     |
| 7'38       | 7'40   | 1 dólar     | 7'38   | 7'40   | —      | —     |
| 63'30      | 63'50  | 100 liras   | 63'30  | 63'50  | —      | —     |
| 2'92       | 2'935  | 1 marco     | 2'92   | 2'935  | —      | —     |
| 237'90     | 238'15 | 100 suizos  | 237'90 | 238'15 | —      | —     |
| 171'50     | 171'75 | 100 belgas  | 171'50 | 171'75 | —      | —     |
| 4'96       | 4'97   | 1 florín    | 4'96   | 4'97   | —      | —     |
| 34'—       | 34'40  | 100 escudos | 34'—   | 34'40  | —      | —     |
| 30'50      | 30'70  | 100 checas  | 30'50  | 30'70  | —      | —     |
|            |        | 1 argentino |        |        | —      | —     |
| 1'93       | 1'95   | 1 sueca     | 1'93   | 1'95   | —      | —     |
| 1'89       | 1'91   | 1 noruega   | 1'89   | 1'91   | —      | —     |
| 1'67       | 1'69   | 1 danesa    | 1'67   | 1'69   | —      | —     |

### Cambio de la peseta en los distintos mercados

París, 207'12.

Londres, 37'43.

Nueva York, 13'65.

Buenos Aires, 50'28 (ayer).

## IMPRESIONES BURSÁTILES

Día 21 de marzo

### Bolsín de Barcelona

Una sesión en la que el negocio no ha pasado de los límites, pero que los cambios se han mantenido siempre sostenidos, prueba esto, sin embargo, que renace el optimismo.

Los ferrocarriles Nortes, de 52'05 que quedaban, señalan 52'10 y poco a poco se sitúan a 52'40, pasando a 52'30 luego, vuelven otra vez a 52'35 y finalmente marcan el de 52'30. Alicantes, de 47 que cerraron en la sesión precedente, siguiendo el mismo curso de los Nortes llegan a contratarse a 47'40, pero pierden terreno hasta que cierran a 47'15.

Montserat repite a 61 enteros. Colonial opera entre 48 3/8 y 48 3/4 terminando al cerrar a 48 5/8. Hullera se contratan a 53 y 52'75. Explosivos ganan tres cuartos de entero en relación a los cambios operados ayer, pero pierden un cuartillo y quedan con medio entero de ventaja, ya que han terminado su mercado a 135 enteros. Minas del Rif muy inactivas a 60'50. Aguas de Barcelona se hacen a 170'50, pasan a 170'75 y descienden luego hasta que cierran a 170 3/8.

OFICINES D'EXTRACTES DE PERIODICS

JAUME MARILL I FORNS

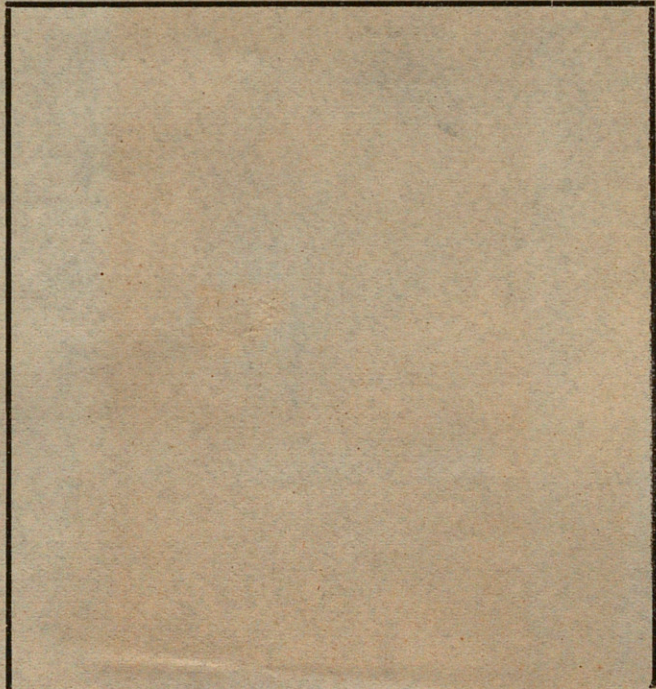
Rambla St. Josep, 15. pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA VANGUARDIA

DATA .....

22 març 1934

BARCELONA





JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LAS NOTICIAS

DATA .....

22 març 1934

BARCELONA

## LA MUSICA

ASSOCIACIÓ DE MUSICA  
"DA CAMERA"

### Festival Bach

La Associació de Musica "da Camera", ofrece a sus asociados una magnífica serie de grandes conciertos. El de ayer noche fué un "Festival Bach", formado por tres "cantatas", y fragmentos de la "Pasión", según San Mateo.

Interpretaron el programa, una excelente orquesta, la masa coral del "Orfeo Catalá", órgano, por V. M.<sup>a</sup> de Gibert, y los cantantes Andrea Furnells, Concepción Callao, Emilio Vendrell y Ricardo Fuster.

La parte del programa que fué interpretada con más calor y que produjo mayor impresión, fué la última, con los fragmentos de la "Pasión" y la "Cantata núm. 50", para doble coro, orquesta y órgano. Esta es una obra en un solo tiempo, llena de impetu y vibrante de vida y movimiento.

Los fragmentos de la "Pasión", también fueron muy bien cantados por la gran contralto señora Callao, y el tenor Vendrell. Hay que citar con elogio al violinista Eduardo Toldrá, que tocó con intenso sentido las importantes partes "a solo" del programa.

Dos de las cantatas ejecutadas ayer, lo eran en primera audición.

El maestro Millet dirigió el conjunto con verdadera pasión y con toda su alma de artista entregada a estas grandes obras. Pero acaso esta pasión es demasiado manifiesta y perjudica a la exacta y justa ejecución musical de las partituras.

El "Orfeo Catalá" cantó los grandiosos corales con la homogeneidad de sonido y con la afinación y expresión perfecta de siempre.

El público aplaudió a los artistas y a las masas, y al maestro Millet, llamándolo al prosenio varias veces.

Jaime Pahissa

732/25



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897


**DIARIO DE BARCELONA**  
 DE AVISOS Y NOTICIAS

DATA

22 MAR. 1934

BARCELONA

## ULTIMAS INFORMACIONES DE BARCELONA

### ASOCIACION DE MUSICA "DA CAMERA"

#### AUDICION DE OBRAS DE J. S. BACH

Un importante concierto tuvo efecto anoche en el "Palau", que correspondió al séptimo del actual curso de la Asociación de Música "Da Camera".

Todo el programa estaba integrado por obras de Bach. Bajo la dirección del maestro Millet se interpretaron las Cantatas números 140, 161 y 50, además de algunos fragmentos de la "Pasión según San Mateo".

Tomaron parte en la interpretación de este programa de tanta calidad el "Orfeo Catalá", los solistas señoras Fornells y Callao y los señores Vendrell y Fuster, el violinista señor Toldrá, el organista señor V. M. de Gibert y orquesta.

No hay que decir que todas las obras del programa son de una impresionante grandiosidad, más las que penetraron con mayor intensidad en el alma del auditorio fueron los fragmentos (la negación de Pedro), de la "Pasión", y la Cantata núm. 50, cuyo doble coro a ocho voces es una maravilla de polifonía y de una concepción tan grandiosa que impone intensamente.

De la Cantata núm. 140 descuella un coral de tenores, orquesta y órgano "Sion sent els cants dels guaites" de gran inspiración.

El "Orfeo Catalá" estuvo bien en todas las obras, pero indudablemente que se superó en el coral correspondiente a los fragmentos de la "Pasión" y en la Cantata núm. 50 cuyas dificultades vencieron los cantores con absoluto dominio.

La señora Callao cantó el aria "¡Pietà, Senyor!", con estilo magnífico que hizo resaltar las sublimidades de este fragmento. Estuvo acertadísima también en el ariay recitativo de la Cantata número 161.

El barítono señor Fuster en su actuación en los recitativos y en los duos con soprano se mostró el notable y consistente artista de costumbre.

Muy pulcra la labor de la señora For-

nells y expresiva la del tenor señor Vendrell.

El violinista señor Toldrá dijo con verdadera calidad interpretativa los fragmentos a su cargo.

Todos los intérpretes con el ilustre maestro Millet, que dirigió con su habitual dominio y nervio, fueron aplaudidísimos, redoblándose las ovaciones al finalizar la tercera parte de tan selecto concierto. — A. M.

732/26



# La Veu de Catalunya

DA

## Associació de Música da Camera

### ORFEO CATALA

El Festival J. S. Bach que organitzà, encertadament, l'Associació de Música «de camera» i que dirigí el mestre Lluís Millet, mereixia, certament, altra cosa, que un ràpid comentari. Com s'enlairà l'esperit en oir les cantates del vell Bach: «Desperteu, diu la veu forta», «Vina, dolça hora de la mort», «Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder», i els fragments de la Passió segons Sant Mateu!

Decididament, en sentir les grans obres de Bach (el més gran entre els grans músics), ha dit, encertadament, Francesc Pujol, hom no sap què admirar més: si l'artista, el creador de les susdites obres, o l'home, el creient que aconseguí plasmar-les. Car Bach fou per damunt de tot un «home». Un home humil, un home senzill, l'esperit del qual, però, no deixà mai, no abandonà mai les més altes regions del pensament. I fou un místic, una mena de Sant. D'aquí l'alt sentit de la seva obra i la seva força suggestiva. Ah! caldria sentir avui, sovint, les grans obres de Bach, per tal d'oblidar i de consolar-nos de les lletjors, de les grogeries, de la «matèria» que ens volta!

El mestre Millet (admirador, devot de J. S. Bach) oferirà dues primeres audicions: les Cantates ja esmentades: «Vina, dolça hora de la mort», i «Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder».

De les cent noranta Cantates religioses de Bach, «Vina, dolça hora de la mort» és la 161. Consta d'una ària de contralt, orquestra i orgue, d'un recitatiu de tenor, orgue i continu, d'una ària de tenor, orquestra i orgue, d'un recitatiu de contralt, orquestra i orgue, i d'un darrer chor també a quatre veus, orquestra i orgue. I tot és admirable!

Parlant de Bach, el nostre admirat amic Albert Schweitzer ha escrit amb raó:

«Coneixia la nostàlgia de la mort com mai ésser humà no la conegué. Mai, també, aquesta nostàlgia de la mort no ha estat traduïda en música d'una manera més corprenedora. En la mort, Bach festeja l'alliberadora suprema, i descriu, en admirables «berceuses» espirituals, la calma que envaeix la seva ànima en aquest pensament; o bé encara, la seva felicitat es tradueix en temes joiosos i exuberants, d'una alegria

sobrenatural. Hom sent que la seva ànima entera canta en aquesta música i que el creient l'ha escrita en una mena d'exaltació. Així desitjada, així esperada, la mort no el sorprené. Al moment suprem, el seu rostre degué il·luminar-se d'aquest somriure sobrenatural que hom descobreix en algunes de les seves Cantates, com la 161».

I tot això és molt just.

En tot cas, ningú no ha cantat la mort (la mort del cristià) amb més elevació que el vell Bach. I la seva cantata que motiva els nostres comentaris és impressionant.

Però no podem «aturar-nos» ja més (el temps i l'espai ens són limitats) i ens cal continuar els nostres breus comentaris. Volem, però, expressar al mestre Millet el nostre agraïment pel fet d'haver-nos fet sentir la Cantata 161.

L'altra Cantata estrenada: «Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder», és un doble chor a vuit veus, orquestra i orgue. Parlant de la Cantata 50, que ara ens ocupa, diu, amb justesa, Francesc Pujol:

«El gran doble chor fugat reposa sobre un tema de notes repetides i salts ascendent, que tradueix una marxa o un pas d'una gran fermesa i decisió, un progrés continuat, una potència irresistible; aquest tema, que podríem qualificar «de la força», encadena sense interrupció amb un altre, llargament vocalitzat, de ritme més variat i de figuració ondulada, «que simbolitza la joia triomfal». Res més que amb aquests dos temes i les derivacions que d'ells extreu en té prou Bach per a aixecar aquesta construcció sonora d'una potència incomparable i d'una complexitat extremada, que atueix i omple d'admiració com la contemplació de la més grandiosa i florida de les catedrals gòtiques».

L'obra, en efecte, és complexa i la seva execució és ben difícil. Però els cantaires de l'Orfeó Català jugaren, realment, amb les dificultats i l'obra, doncs (gràcies a l'esforç dels mestres i dels cantaires), assolí la seva impressionant grandesa.

Com ja s'ha vist, bells fragments de la Passió segons Sant Mateu i la Cantata: «Desperteu, diu la veu forta», completaren l'important Festival J. S. Bach.

Regraciat el mestre Lluís Millet, ens cal ara aplaudir també els executants del darrer concert de l'Associació de Música «da camera». Que tots rebin, doncs, el nostre aplaudiment: els choristes de l'Orfeó Català (sempre abnegats, sempre coratjosos), Andreu Fornells, Concepció Callao, Emili Vendrell, Ricard Fuster, Eduard Toldrà, Cassià Carles, Vicents Maria de Gibert. Tots foren excel·lents, intel·ligents col·laboradors. I Millet, una vegada més, imposà belles obres.

F. Ll.



## L'OPINIÒ

DATA

23 MAR. 1934

BARCELONA

## LA MÚSICA

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA  
DA CAMERA

## FESTIVAL BACH

Per anar a escoltar música de Bach, i sobretot les "Cantates" religioses d'aquest músic tan extraordinàriament prolífic, cal anar-hi amb l'ànim ben disposat.

La música religiosa de Bach, d'una grandesa corprenedora, no és una música de masses. Això vol dir que no sempre el públic arriba a emocionar-se, amb tot i reconèixer que es troba davant l'obra d'un geni.

El públic de l'Associació de Música da Camera, és un dels públics més preparats que existeixen; amb tot, en la sessió de dimecres aquest públic no s'arribà a entusiasmar; solament en la "Cantata" número 50, que es donava en primera audició, s'hi lliurà de ple, impressionat per l'audàcia del compositor—rieu-vos dels estrebots dels modernistes—, que escriví una partitura d'una tessitura gairebé "impracticable", que posà a prova els instruments de vent, les cordes vocals dels coristes de l'Orfeo i els nervis del mestre Millet.

En acabar-se aquesta "Cantata", el públic, unànimement, esclatà en una ovació imponent.

Les dificultats d'execució estan acumulades en aquesta obra, que solament pot executar una massa coral tan disciplinada com el nostre Orfeo, que en la nit del dimecres es co-

brí novament de glòria. Bach, en aquesta composició, sense perdre aquell aire serè i ponderat característic de tota la seva magna obra, s'enfila per camins més oberts i sembla talment, com si albirant un panorama desconegut, el mestre se sentís inspirat d'una nova força, que li fa deixar per un moment el misticisme exacerbant que traspua, en general, tota la seva obra.

La resta del programa el formaven les "Cantates" 140 i 161 i fragments de la "Passió, segons sant Mateu", del mateix Joan Sebastià Bach. A remarcar l'èxit obtingut per l'Orfeo, pel solista Toldrà—un dels nostres primers violinistes, per no dir el primer—l'oboïsta Carles i Concepció Callao. Hi intervingueren també amb encert el tenor Vendrell, el baríton Fuster i la soprano senyora Fornells.

Hem de convenir, de tota manera, que aquests distingits cantaires lluitaren amb una partitura que porta una lletra impossible, i segurament degut a aquesta circumstància, no arribaren a assolir l'èxit que en són mereixedors.

El mestre Millet per damunt de tot elogi.

FIDEL



# EL DILUVIO

DATA 23 MAR. 1934

BARCELONA

## Festival Bach

La Asociación de Música da Camera ofreció a sus adheridos una magna sesión dedicada al ilustre músico. Y como que para conmemorar a tan glorioso músico nuestro insigne Orfeo Catalá es agrupación apropiadísima, a ella confió el festival y ella ofreció una sesión soberbia.

Tres cantatas de Bach figuraban en el programa, dos de ellas desconocidas para nuestro público, las números 50 y 161.

Principióse con la 140, que ya había dado el Orfeo, pero que tuvo todos los honores de un estreno, ya que siempre es una novedad oír aquella interpretación tan pulcra y aquella exquisitez de matiz, del que sólo el Orfeo Catalá es amo y dueño.

Intervinieron en la citada cantata los solistas Andrea Fornells, Emilio Vendrell y Ricardo Fusté, los cuales se portaron a completa satisfacción.

La "Cantata número 161" es algo sorprendente, de una profundidad insospechada. Conmueve por su alta inspiración y pujante dramatismo. Nuevamente puso a contribución el Orfeo su grado máximo de exquisitez. No cabe mayor delicadeza en el matiz ni es de creer pueda lograrse una tan acabada interpretación. El maestro Millet recibió el aplauso unánime.

Los solistas Concepción Callao y Emilio Vendrell, perfectísimos.

En último término, diéronse unos fragmentos de la "Pasión según San Mateo", en la cual Emilio Vendrell dió una prueba del arte del bien decir, del que es consumado maestro.

Esa dicción nítida de Vendrell es, indudablemente, una de sus mejores cualidades, y quedará siempre grabada a los que hemos oído las grandes interpretaciones del Orfeo Catalá.

Quisiéramos también dejar bien sentado que Concepción Callao es, asimismo, uno de los más destacados valores que poseemos y, por consiguiente, merece así ser consignado.

En estos fragmentos intervino el violinista Eduardo Toldrá, una maravilla en su modo y forma de decir. Al tono ampuloso unió alma y nervio en las frases, logrando bellezas inusitadas.

Bella, bellísima asimismo, la "Cantata número 50", para doble coro, orquesta y órgano.

Dicha como ni soñarse puede y obtuvo palmas por millares.

Al maestro Millet otorgó el auditorio un verdadero homenaje. Toda la sala, en pie, le vito-reaba.

Todos estuvieron admirables y por ello merecen nuestra felicitación, como también los directores de la Música de Camera por haber tenido el acierto de organizar tan interesante como magno festival.

ALARD

7382/29



# El Correo Catalán

DATA

CELONA

## VIDA MUSICAL

### ASSOCIACIO DE MUSICA

#### DE CAMERA

#### Festival Bach

Cuando en el mismo «Palau de la Música Catalana», por razones atendibles y que atañen a la conveniencia, se dan a conocer las innovaciones que trae consigo el movimiento musical, hemos tenido que habérmolas con más de una producción que llega a cauterizar el oído con sus punzantes disonancias y perturba, casi, una mente bien asentada en la lógica del mismo arte, acaba de sernos de efecto refrigerante la audición de las cantatas de Bach, que con algún fragmento de otra eximia obra del llamado patriarca de la música, dió anteanoche en el turno de su favorecido abono, la «Associació de Música de Càmaras».

El amor incorruptible al más elevado ideal, que inspiraba al autor de estas producciones caudales de la música, raudal sonoro que a su concepción pura reúne la técnica inagotable de un genio que en ella no ha de romper la argolla de la forma, sino que le sirve aquella de estímulo y acicate para nuevas e innumerables producciones, es la obar total de Juan Sebastián Bach algo maravilloso que escapa al recuento tantas veces tanteado y comentado por los tratadistas de la Música.

El caso fenomenal del eximio músico obliga a contar por centenares sus cantatas, que a buen seguro no pudo oír en su vida el propio autor y en todo caso—y esto hay que remarcarlo—no podría dados los medios con que en su tiempo contaba, obtener de ellas una ejecución digna de las mismas.

Tres cantatas: las denominadas *Desperta, diu la veu forta, Vina dolça hora de la mort* y *Dones la salut i el vigor i l'imperi i el poder* entraron en el programa del festival aludido; y dado el prestigio indiscutible del maestro Millet, en estas empresas, de tan subido valor artístico, la cooperación que por lo que se refiere al texto y sobre todo en el trabajo con que denodadamente le ayudan a la preparación de los elementos vocales el maestro Pujol y demás instructores de la masa del «Orfeo Catalá», consiguieron dichas obras una ejecución justísima, serena y vibrante al mismo tiempo, dándose en ella la impresión de místico arrobamiento unas veces y otras, de luminosa grandiosidad.

Nuestra benemérita institución coral, tan diestramente dirigida por el maestro Millet, tiene ya hoy una interpretación de Bach perfectamente estilizada; y así, los ataques enérgicos, los juegos de las voces siguiendo el alicatado contrapuntístico de la partitura y las penumbras de sonoridad que suponen los varios episodios de cada una de las mentadas producciones.

Siguiendo la tradición del genio y la peculiar forma de Bach, se da en ellas la alternativa al cuarteto vocal, a la expansión meditada de una sola voz y al sentido comentario de un período de orquesta que con el órgano cobija siempre el conjunto orfeónico, no ofreciendo nunca efectos forzados, antes bien sin violencia alguna ni brusquedad en las transmisiones realiza un enlace perfecto en todas las cambiantes de la obra, cuyo valor psicológico se desprende de su edificante texto en varios de sus episodios que parecen rehuir la grandeza del conjunto refugándose en lo recóndito del pensamiento.

¡Cuántas veces el recitativo sobre acorde prolongado como si quisiese dar a la música una fórmula de verso libre interesa al oyente, invitándole a la meditación de las palabras que cobran fuerza emotiva en la partitura y son el más bello contraste a la espléndida manifestación coral sellada por el genio creador del insigne Bach!

La masa del «Orfeo Catalá», potente en la ejecución de aquélla, desgranó, también, con minuciosidad propia de virtuosos, todo el recamo de mecanismo vocal con que la pluma del gran músico tejó en el pentágono sus temas radiantes de belleza y mística expresión.

Ahora bien: el maestro Millet por su autorizada y eficacísima dirección del «Orfeo Catalá», orquesta y demás elementos, obtuvo con frecuencia el aplauso del público. Pero éste en varias ocasiones, en su actitud involuntariamente reservada, no se mostró todo

De los solistas Andrea Fornells, remontó con talento las dificultades de su cometido; y la contralto Concepción Callao expansiva y de honda expresión en el suyo, mostróse a la altura de su

buen nombre artístico. Emilio Vendrell compensó con su acertada dicción y mucha entereza algún imprevisto vocal, acaso inevitable; y el baritono Ricardo Fuster se atuvo a las líneas de un género que no habrá perdido de vista a juzgar por su aplomo y decisión en la frase.

De todos modos faltó a veces penetración entre estos elementos llamados no obstante al aplauso al terminar las Cantatas. El maestro don Vicente M. de Gibert apoyó desde el órgano con su proverbial idoneidad la audición total de estas obras que de por sí ennoblecen el repertorio del «Orfeo

Catalá» y el solista violín maestro Toldrá ganóse individualmente un firme aplauso.

Completamente digno del festival fueron dos fragmentos de la «Passió, segons Sant Mateu», que tan resonantes éxitos valió hace pocos años al propio orfeón y que de seguro guarda éste en el «Sancta Sanctorum» de su archivo.

No podía verse homenajeada la memoria del gran Juan Sebastián Bach de manera más simpática y oportuna y por ello merece nuevos plácemes el maestro Millet y la «Associació de Música de Càmaras» llamada a participar de la ovación que, en definitiva, tributó el público al propio director del festival en primer término y a los elementos colaboradores de una empresa siempre ardua como es la reproducción de las magnas obras de Bach.

JUAN BORRAS DE PALAU

\*\*\*



## EL NOTICIERO UNIVERSAL

23 MAR. 1934

DATA .....

BARCELONA

## DE MUSICA

## Festival Bach

Una gran manifestación de arte, como todas las que interviene nuestro glorioso Orfeo Catalá y el no menos glorioso maestro Millet, alma genial de artista, fué el festival Bach, celebrado en el Palau para los que integran la Asociación de Música de Cámara.

En el programa, además de la Cantata 140 y de algunos fragmentos de la Pasión, según San Mateo figuraban, en primera audición, las Cantatas núm. 161, "Veo dulce hora de la muerte", para coro, orquesta, órgano, contralto y tenor; y la núm. 50, "Pues, la salud y el vigor y el imperio y el poder", doble coro a ocho voces, orquesta y órgano.

Las dos obras nuevas como las demás que se interpretaron, son páginas admirables, ejemplos de verdadera ciencia musical y de altísima, de sublime inspiración.

No es posible, por mucho que se diga, el dar idea de su valor. Es preciso oírlas para aquilatarlo. La emoción intensa que en ellas vibra y que constituye una de las tantas muestras del genio poderoso de Bach, la perfección que en el desarrollo preside, todo, en fin, es superior a cuanto la palabra pueda expresar. Por algo se ha dicho y repetido que la música y especialmente la de Bach, la de Beethoven, la de Mozart y la de Wagner, los más grandes genios del arte de los sonidos, sirve para expresar la que no cabe dentro del lenguaje humano.

El Orfeo Catalá interpretó la parte coral de las obras indicadas antes, magníficamente. La orquesta cumplió también a maravilla.

Los solistas, Andrea Fornells, Concepción Callao, Emilio Vendrell, Ricardo Fuster, Eduardo Toldrá y Vicenti M. de Gibert, el eminente organista y musicógrafo, cooperaron con acierto indiscutible. También merece señalarse la actuación del oboe, a cargo de Casiano Carles.

El maestro Millet dió con la insuperable labor que realizó al dirigir todas las obras del programa, una viva muestra de su extraordinario talento músico y de su alma superior de artista.

Ante festivales de esta naturaleza, en donde el arte de los sonidos adquiere su más alta alcurnia en valor interpretativo y musical, el desvío por las falsas

corrientes artísticas que tanto abundan en nuestros días se acentúa y en proporción tal que llega a convertirse en repulsión.

¿Música antigua? ¿Música moderna? Música nacida del alma como la de Bach, la de Beethoven, la de Wagner, la de Mozart y la de otros grandes músicos, eso es lo esencial.

Y para terminar vaya un aplauso para la Asociación de Música de Cámara por la organización de tan magno festival.



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral.-BARCELONA-Telf. 15897

# La Veu del Vespre

DATA 23 MAR. 1934

BARCELONA

## EL MON BARCELONI

MUSICA «DA CAMERA». — Dimecres tingué lloc al Palau de 'a Música el Festival Bach, que obtingué un gran èxit; sobretot la darrera part agradà molt al públic, qui aplaudí el mestre Millet amb entusiasme. El Palau era ple com mai. Entre la concurrència veierem les senyores marquesa de Vilanova i Geltrú, Despujol de Ventosa, Cabot, Sensat, Sagnier, Mur, Ferreter, Armangué, Moraleda d'Arnús, Pla, Fiol, Bofill, Marshall; les senyorettes Isabel Llorach, Mercè Bertrand, Maria Josepa Proubasta, Mercè Martí, Pilar i Carme Armanagué, M.<sup>a</sup> Antònia Guerre, Fifi Cabot, Elisabet Ferreter, Gumersinda Nubiola, Maria Borràs, Maria Victòria i Maria Teresa Sandiumenge, Maria Angels Bofill, Mercè Monegal, Maria Gabarró, Mercè Planells, Pilar Figueres, Mercè Gual, Joaquina Serrahima, Conchita i Camilla Pla, Maria Angels Fiol, Montserrat Sunyé, M. Carreres, Maria Lluïsa Carreres, Mariana Abella, i moltes d'altres que sentim molt no recordar; els senyors Coll i Portabella, Carreres, Cabot, Bertrand i Serra, Bertrand i Mata, Pellicer, Marshall, Ventosa i Despujol, Sensat, Llobet, Carreres, Comet, Rodon, Ferran, Arderiu, Planells, Martí, Blancs, Maragall, Serra, Cruzet, Botey, Guilera, Conforto, Serrahima, Figueres, Amat, Galofre, Martí-Monteyes, Sunyé, Alcobé, Costa, i molts d'altres que sentim no recordar.



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15, pral. - BARCELONA - Telf. 15897

# LA NOCHE

DA

23 MAR 1974

BARCELONA

EN EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

## El Festival Bach en la Asociación de Música «Da Camera»

Uno de los grandes conciertos organizados esta temporada por la Asociación de Música "da Camera", ha sido, sin duda, este Festival Bach, confiado a la dirección del ilustre maestro Luis Millet, director del glorioso "Orfeo Català", que, al frente de esta magnífica entidad coral y con la cooperación de una bien conjuntada orquesta, del organista señor Gibert y de los prestigiosos solistas vocales Andrea Fornells (soprano), Concepción Callao (contralto), Emilio Vendrell (tenor) y Ricardo Fuster (barítono), nos ofreció una versión fervorosa de las Cantatas números 140, 161 y 50 de Bach, y de algunos fragmentos de "La Pasión", según San Mateo", del mismo genial autor, que apareció en estas obras en la plenitud máxima de su concepción musical, reveladora de los más profundos acentos del fervor religioso cristiano.

La interpretación dada por el "Orfeo Català" a estas obras del "Padre de la Música" fué sencillamente perfecta en homogeneidad sonora, en afinación y en precisión. La orquesta realizó, asimismo, una magnífica labor interpretativa, destacándose, entre los excelentes profesores que la integraban, el gran violinista Eduardo Toldrá, que dió a las partes a "solo" una densidad de sonido bellísima y una expresión justa y ponderada; el oboísta Casiano Carles, dominador maravilloso de su instrumento, en el que logra una expresividad y una belleza de sonido admirables, y el organista Vicente María de Gibert, que aportó a su interpretación el más respetuoso concepto "bachiano".

Los solistas vocales consiguieron también una interpretación acertada. Vendrell y Concepción Callao expresaron con justa musicalidad y eficaz emoción los fragmentos de "La Pasión", y Andrea Fornells y

Ricardo Fuster patentizaron, en sus intervenciones, su certero sentido musical y su clara comprensión de la música de Bach.

El maestro Millet fué, como siempre, un alto ejemplo de euforia expresiva y de consciencia musical, dando a las obras del gran Juan Sebastián una calidad de entusiasmo

### CINE PARIS

Noche, a las 9.45: EL PRIMER DE-  
RECHO DE UN HIJO; DIBUJOS  
UNIDOS EN LA VENGANZA  
en español

Domingo, matinal, a las 10.30

latino, que si no se tratase de otras composiciones profanas de Bach, quizás podría parecer excesivo en intensidad trascendente; pero que en éstas de carácter religioso tuvo una eficacia majestuosa.

El público de "Música da Camera" ovacionó con entusiasmo al insigne fundador del "Orfeo Català", a éste, a la orquesta y a los solistas.

LUIS GONGORA



# El Dia Gráfico

DATA

24 MAR 1934

BARCELONA

## L A M U S I C A

**Organizado por la «Camera» solemnemente se celebró un «Festival Bach», en el que el «Orfeo Catalá» dió a conocer la magnífica «Cantata número 161»**

Y dijo Ricardo Wagner: «El idioma musical de Bach es al de Mozart y aun al de Beethoven lo que la esfinge egipcia es a la griega. De igual manera que en esta esfinge, por vez primera el rostro humano aspira a desprenderse de un cuerpo animal, así la noble y humana cabeza de Bach se esfuerza en desahacerse de la peluca.» Nada tan acertado, exacto y justo surge en mí, en estos momentos que la «Asociación de Música da Camera» celebra el Festival Bach, que estas palabras wagnerianas.

Una primera audición de la «Cantata núm. 161», que Bach titula «Vina dolsa mort». (Contralto, tenor, coro y orquesta.) Movimientos independientes e insospechados. Melodía que alcanza una variedad poética elevadísima. Llega toda la «Cantata» con sugestiva claridad, naturalmente, lógicamente. Ritmo soberano. La armonía profunda e insondable como el mar. Dando por resultado el éxtasis. Obra magna. Imponderable. Necia pretensión, decir por el momento nada nuevo acerca de esta concepción plutónica, obra clara, grandiosa y pura. No disponemos de espacio para detallar el acontecimiento. Quédese para más tarde ya que acariciamos en nuestro tormento —porque en tormento de tormento— esa armonía vivimos desde que oímos esta «Cantata, número 161», hermana de aquella otra Núm. 140—unas proyectadas notas al margen de esta obra inmensa. Notas en que insistiremos acerca de la necesaria propagación de Bach.

El «Recitativo, aria y coral de la «Pasión según San Mateo». volvió a ser por obra de Juan Sebastián Bach, bajo esta bóveda musical, nuevo mundo de luz, que un místico en su arrobamiento bien pudiera tomar por el mismísimo cielo. Música de Bach sobre el Evangelio escrito por Mateo. Esto es todo, que no es poco.

Nuestra admiración a la Directiva de la «Música da Camera». Nuestro entusiasmo por Luis Millet, soberana voluntad que impuso a Bach de nuevo. Toda la fidelidad, toda la expresión indicada en el texto, fué transmitida de una manera iclarividente! por Luis Millet. Exigir más como expresión, como conocimiento y precisión de tan complejas «Cantatas», así como de los fragmentos de la «Pasión» bachiana, hácese imposible. Millet llega a la raíz de Bach y este es su triunfo. Lo mismo el de su comprensión como el de su arte.

Y a la comprensión absoluta de Millet se sumó la del violinista Eduardo Toldrá, al que concedo mi aplauso sin reserva alguna dado que es famoso su estilo en buena consonancia con el que Bach requiere. Lo mismo debo decir del organista Vicente María de Gibert que, con todo acento y expresión, se posesionó del mundo interno que es base y punto de partida en estas sublimes «Cantatas» así como en la «Pasión».

Con sobriedad e impregnándose expresión, cantó la contralto Concepción Callao a la que una vez más aplaudo. Andrea Fornel, cumplió con justedad y buen estilo así como Emilio Vendrell se expresó con noble entusiasmo bachiano.

Los famosos cantores del «Orfeo Catalá», dignos de todas las excelencias y sobrepujando todo encomiástico elogio. A los intérpretes, así como a la orquesta, el auditorio de la «Camera» colmó de aplausos. Registremos este «Festival Bach» como acontecimiento musical propendiendo a la cultura y altas finalidades de la música. El concierto terminó con la asombrosa «Cantata número 50». Que fué aclamada.

732/34



# DE MUSICA

## PALAU DE LA MUSICA CATALAN ASSOCIACIO DE MUSICA DA CA MERA.—FESTIVAL BACH

Un magno concierto, indudablemente, y por el que merecen elogio sus organizadores y sus intérpretes ya que las obras que figuraban en el programa fueron estudiadas con la atención y el cariño que merecen.

Como la misión del cronista consiste, al mismo tiempo que expone su opinión personal, en reflejar la del auditorio, diremos que el programa pareció de una extensión quizá excesiva.

Consagrar un concierto a un autor exclusivamente es cosa que presenta sus inconvenientes, ya que no todos los autores se prestan a ello, y J. S. Bach no es de los que da mayores facilidades. Precisamente su grandiosidad, su profundidad y su técnica insuperable son causa de que no sea fácilmente asequible al gran público.

Hay que tener en cuenta que la obra de J. S. Bach, tan variada como se quiera, se halla siempre encuadrada por la elevación y la austeridad. Además, las obras que figuraban en el programa tienen todas ellas un profundo sentimiento religioso, y por lo tanto, su variedad es muy aleatoria. Sinceramente creemos que en un concierto será siempre más admirada una cantata de Bach, que tres.

Dos primeras audiciones figuraban en el programa. Son dos obras sencillamente admirables.

En lo que a la interpretación se refiere, es justo tributar los mayores elogios al Orfeó Catalá y a su director. Los números que con más entusiasmo se aplaudieron fueron el coral final de la primera cantata y los dos finales de la segunda.

Bien la orquesta, y de los solistas nombraremos en primer término a los señores Toldrá y Carles. Las señoras Fornells y Callao y los señores Vendrell y Fuster, lo mismo que el maestro Gibert, cumplieron su difícil misión.

ANTONIO LAPORTA ASTORI



# DE MUSICA

## PALAU DE LA MUSICA CATALAN ASSOCIACIO DE MUSICA DA CA MERA.—FESTIVAL BACH

Un magno concierto, indudablemente, y por el que merecen elogio sus organizadores y sus intérpretes ya que las obras que figuraban en el programa fueron estudiadas con la atención y el cariño que merecen.

Como la misión del cronista consiste, al mismo tiempo que expone su opinión personal, en reflejar la del auditorio, diremos que el programa pareció de una extensión quizá excesiva.

Consagrar un concierto a un autor exclusivamente es cosa que presenta sus inconvenientes, ya que no todos los autores se prestan a ello, y J. S. Bach no es de los que da mayores facilidades. Precisamente su grandiosidad, su profundidad y su técnica insuperable son causa de que no sea fácilmente asequible al gran público.

Hay que tener en cuenta que la obra de J. S. Bach, tan variada como se quiera, se halla siempre encuadrada por la elevación y la austeridad. Además, las obras que figuraban en el programa tienen todas ellas un profundo sentimiento religioso, y por lo tanto, su variedad es muy aleatoria. Sinceramente creemos que en un concierto será siempre más admirada una cantata de Bach, que tres.

Dos primeras audiciones figuraban en el programa. Son dos obras sencillamente admirables.

En lo que a la interpretación se refiere, es justo tributar los mayores elogios al Orfeó Catalá y a su director. Los números que con más entusiasmo se aplaudieron fueron el coral final de la primera cantata y los dos finales de la segunda.

Bien la orquesta, y de los solistas nombraremos en primer término a los señores Toldrá y Carles. Las señoras Fornells y Callao y los señores Vendrell y Fuster, lo mismo que el maestro Gibert, cumplieron su difícil misión.

ANTONIO LAPORTA ASTORT



JAUME MARILL I FORNS

Rambla St. Josep, 15. pral.- BARCELONA - Telf. 15897

# RENOVACIÓN

DATA .....

24 MAR. 1934

BARCELONA





# DIARIO DEL COMERCIO

DATA .....

24 MAR 1934

BARCELONA

## MUSICALES

ASOCIACION DE MUSICA "DA CAMERA". — El concierto 7.º del presente curso ha sido un acontecimiento artístico. Formaban el programa dos grandes cantatas Opus 140 "Despertad!, dice la voz fuerte", 161 "Ven, dulce hora de la muerte" y algunos fragmentos de la "Pasión segons San Mateo" del gran J. S. Bach, dirigido por el maestro Luis Millet, con la colaboración de la señora Andrea Fornells (soprano), Concepción Callao de SSánchez (contralto), Emilio Vendrell (tenor), Ricardo Fuster (bajo), organista Vicente María de Gibert, violinista Eduardo Toldrá, Orfeo Catalá y orquesta. El nombre de SSSebastián Basch es ya una garantía de buen gusto e interés para un programa y más todavía cuando las obras son de las que sobresalen entre extenso repertorio del maestro.

No podemos apuntar las bellezas indiscutibles de estas composiciones que después de cerca de 300 años sirven todavía para la formación integral de los artistas. Fué en conjunto un concierto interesantísimo e interpretado por todos los artistas con entusiasmo y cariño, produciendo bajo la batuta del maestro Millet momentos de verdadera emoción, que el público, en extremo numerosísimo, premió con largos y nutridos aplausos.

E. M.

7382/36



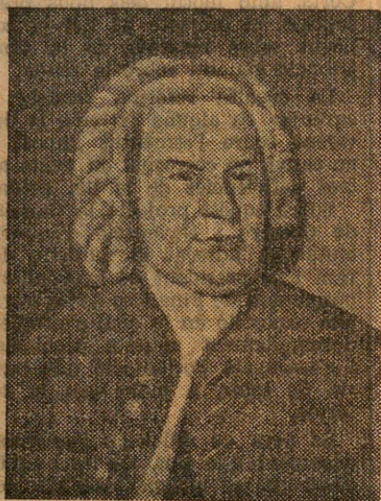
## La Veu de Catalunya

DATA 28 MAR 1934 BARCELONA

## VIDA CULTU

## BACH I L'ORFEO CATALA

per Joan Llongueres



J. S. Bach

Recentment, dins la intimitat de l'Associació de Música da Camera, tingué lloc un esdeveniment musical de la més alta importància. Joan Sebastià Bach, el més excel·lent, el més perfecte dels músics, l'únic indiscutible, aquí i arreu, fou de nou interpretat pel nostre Orfeo Català, l'instrument meravellós que el Mestre Lluís Millet ha sabut crear pel més gran honor de la nostra terra.

La crítica musical unànime-ment ha reconegut i proclamat l'excel·lència d'aquest Festival Bach, i li ha dedicat, complint un deure d'estricta justícia, els majors i més entusiastes elogis.

No és pas aquesta la primera vegada que el nostre Orfeo Català interpreta Bach. En les parets del Palau de la Música Catalana hi ha les plaques commemoratives de la Missa en si menor i de la Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons Sant Mateu, i en el record de tots els qui seguim, fidelment atents, les activitats de l'Orfeo Català resten ben vives les interpretacions de molts corals; de les cantates núms. 4, 123 i 140, algunes d'elles reproduïdes en discs i celebrades singularment, arreu del món, pels més intel·ligents i més fervorosos conèixedors de Bach; dels Motets: No et deixo, Jesús; Cantem al Senyor un càntic nou; Jesús, joia meua; vina Jesús, vina, i del Magnificat, amb el qual fou inaugurat el Palau de la Música Catalana.

La importància, la perfecció i la grandesa de l'Orfeo Català, fundat i sostingut principalment pel geni, pel tremp i per la fe del Mestre Millet, ja fa alguns anys que hem tingut sobrades ocasions de poder-les reconèixer, perquè s'han manifestat indiscutiblement en totes les obres que ha creat i ha interpretat. Recordem les nombroses i exquisides cançons populars que ha fet esplendorosament revivre; les magnes obres corals dels Mestres Nicolau i Vives, i, amb elles, les de tants d'altres autors catalans i estrangers; les admirables produccions dels grans polifonistes; les audicions memorables de l'Orfeus, de Monnoverdi; de Les Estacions, de Haynd; de la Novena Simfonia i la Missa Solemnis, de Beethoven, i de la gran escena de la Consagració del Graal de Parsifal, de Wagner, esmentant, només, les més sobresortints i assenyalades, i al servei de totes aquestes obres, trobem sempre una elevació espiritual sense passió, una consciència artística pura i exemplar, una tècnica absolutament perfecta i una vida o una musicalitat de primer ordre, rarament assolides o igualades entre nosaltres. No en va és l'Orfeo Català, indiscutiblement, per tants conceptes, la institució artística cabdal de Catalunya.

Si el mèrits extraordinaris de l'Orfeo Català hem pogut, sense excepció, constatar-los al llarg del seu gloriós historial, en totes les obres dels més variats estils i de les més oposades escoles que ha anat oferint-nos, crec que podríem afirmar resoltament que quan l'Orfeo Català s'ha posat en contacte amb Joan Sebastià Bach ha excel·lit poderosament, com mai, i ha semblat superar-se a si mateix.

Interpretar Bach fidelment, conservant la puresa de la seva tècnica formidable i sense desfigurar ni contrafer l'esperit que guià el seu pensament, sempre elevat i sublim, és cosa ben difícil en els nostres temps, i podem dir, sense temor d'equivocar-nos, que són ben escassos i ben rars, avui dia, els bons interpretadors d'aquest Pare de la música, les obres del qual eren considerades per Goethe com entreteniments de Déu amb Ell mateix abans de la creació.

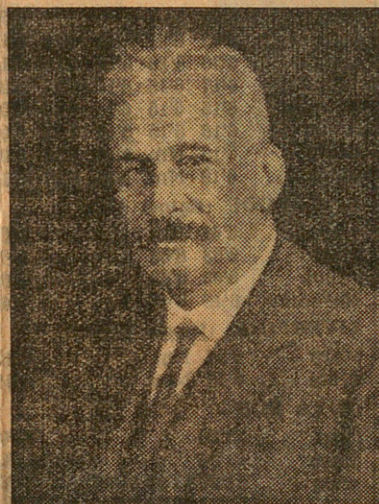
El nostre Orfeo Català, i qui diu l'Orfeo Català diu, més concretament, el Mestre Lluís Millet, quan s'acara amb Joan Sebastià Bach sentim que es troba en el clima predilect, en el seu propi element. Creuïem gairebé que l'Orfeo Català ha estat creat principalment per a les obres de Bach i que Bach es retroba de ple en les seves obres quan aquestes de nou prenen vida interpretades pel Mestre Millet.

Molt es parla avui, a propòsit de les obres d'alguns dels més ardis i més genials compositors contemporanis, d'un retorn a Bach, i el nom de Bach sembla actualment posar-se de moda. Això no vol dir que la seva música sigui millor compresa que abans.

Estic d'acord completament, sobre això, amb Pierre Bourgoïn, quan diu, amb evident justesa: «No sembla pas, en efecte, que sigui l'esperit de Bach allò que als nostres dies s'estima; podria succeir molt bé que fos solament la seva tècnica la que s'emportés l'admiració dels nostres músics. No volem atacar ningú, però l'ús que hom fa de la tècnica de Bach per a justificar les fórmules estereotipades del jazz sembla provar que hom s'aferra més a les aparences que no pas a l'essència de l'obra del gran cantor.

Podríem dir que allò que sedueix els joves músics d'aquest temps d'ara, és el costat cartesià de la música de Bach. I això s'explica fàcilment si hom pensa que el veritable turment del període anarquèic de la post-guerra fou, sobretot i abans que tot, un imperiós desig d'un mètode. El famós «retorn a Bach» em sembla no ésser altra cosa sinó la recerca d'una disciplina. Però un veritable retorn fora tota una altra cosa. No n'hi hauria prou d'admirar la tècnica de Bach, caldria també impregnar-se del seu esperit. Perquè si la tècnica del gran cantor és cartesiana, el seu esperit és tot diferent. Cal, per a comprendre'l bé, nodrir-se del seu pensament místic. Que pocs, d'entre els qui creuen retre a Bach un culte fervent, han sabut fer això, o han pensat, solament, que calla fer-ho!»

El veritable retorn a J. S. Bach l'ha realitzat plenament el Mestre Lluís Millet amb el seu Orfeo Català, i ara hauríem d'haver-nos en donat més que mai, amb la primera audició, entre nosaltres, de les cantates op. 161, «Vina, dolça hora de la mort» i op. 50, «Dónes-li salut, i el vigor, i l'imperi, i el poder», ofertes a l'Associació de Música da Camera». El Mestre Millet no sols comprèn i penetra la tècnica de Bach, sinó que posseeix un esperit religiós i àdhuc místic



Lluís Millet

semblant, per a no dir igual, al de l'incomparable cantor a Sant Tomàs de Leipzig. L'Orfeo Català, gràcies a aquest esperit del Mestre Millet, és encara, en el nostre temps confusionari i pertorbador, una de les rares entitats d'artesans que cultiven pacientment i amorosament l'art de la música amb fervor, amb humilitat, amb elevació, amb abnegació, amb respecte i amb desig ardent de perfecció. Millet, un gran músic, allunyat de tota vanitat personal i de tot virtuosisme a ultrança, considera la música com un gran ideal humà que salva i redimeix l'esperit dels homes. Es, com Bach, un músic de Déu, sensible a les nobles emocions del cor. És un místic de l'art i un apòstol de la fe. No és estrany, doncs, que interpretada per l'Orfeo Català, l'obra de Joan Sebastià Bach se'ns aparegui en tota la seva elevació espiritual, en tota la seva puixança expressiva, en tota la seva serenitat gloriosa i en tota la seva profunditat adolorida, pura, punyent humil.

Un retorn a Bac o vol dir un retorn a cantar la glòria del Creador de tota cosa i l'esperança, prop d'Ell, d'una vida eterna, o no és tal retorn. Un retorn a Bach és l'antiarrivisme per excel·lència.

L'Orfeo Català, que ha cantat sempre, sense contaminar-se, aquesta glòria divina i ha posat en el cel la seva esperança, troba en les obres de J. S. Bach l'expressió justa i sublim de les seves més preades i fonamentals idealitats. Troba, diem, la seva raó d'existir.

Per això és avui dia—cal dir-ho—, el Mestre Millet un dels pocs i més grans i més purs interpretadors de Bach.

Per això algú, amb suficient autoritat, ben lluny de casa nostra, en oir els discs de les Cantates de Bach, impressionats per l'Orfeo Català, ha pogut dir que, actualment, per a trobar una bona i justa interpretació de J. S. Bach, cal venir a Catalunya.

El camí veritable d'un retorn a Bach ja fa anys que el Mestre Millet, amb l'Orfeo Català, ens l'ha mostrat, i ens l'ha fressat. Ell va al davant, ferm i coratjat. No tothom, però, té prou bondat, ni prou força a l'esperit, ni prou abnegació al cor per a seguir-lo.

L'Orfeo Català, ara que encara té al seu davant el Mestre Millet, aquest home de clara intel·ligència, de cor abrandat, de cos robust i d'esperit sa, hauria de donar-nos cad any unes audicions d'obres de Joan Sebastià Bach, i el Govern de Catalunya hauria de subvencionar i patrocinar, d'una manera digna, aquestes audicions que, com totes les donades fins ara, restarien memorables i altament al·loçadores per a tots. Bach i l'Orfeo Català! Quina admirable bandera per a anar a la reconquesta de la nostra mimvada espiritualitat!...



# El Matí

DATA

25 MAR 1934

BARCELONA

## Festival Bach

Fou celebrat dimecres passat al F. de M. C. per l'Associació de Música de Camerera, la qual enguany es distingeix per la vàlua de les seves festes musicals. No cal dir com era de brillant la gran sala, on no es desaprovà cap seient.

A l'hemicicle, des d'ara notablement millorat amb la nova il·luminació, ja definitivament instal·lada, hi havia l'Orfeó Català i una orquestra, encarregats d'interpretar sota la direcció del mestre Millet, un fortíssim programa compost exclusivament per obres de Joan Sebastià Bach, del qual sentirem tres cantates, dues d'elles en primera audició.

La que ja coneixiem, i fou executada en primer lloc, era la núm. 140 «Desperteu, diu la veu forta», obra de gran elevació fundada en el passatge bíblic de les verges prudents. Conté fragments bellíssims, com el cor d'introducció i el coral dels tenors, de què algunes orquestres s'han servit transcrivint-lo capriciosament per tal d'espantarrar un auditori generalment poc capaç de fruit un Bach autèntic. Es també de gran inspiració el coral estricte que li fa d'acabament. Prengueren part en aquesta obra el tenor Vendrell, que digué amb el seu to autèntic d'artista cantant un simple recitatiu, i la Sra. Fornells de Sayós i el bariton Fuster, que es desempallegaren tan bé com pogueren d'uns duos de gran compromís. També hi intervingueren els solistes instrumentals, acompanyants dels duos esmentats, Srs. Carles, oboé, i Toldrà, violí, molt justament celebrats pel públic.

La Cantata núm. 161 «Vina, dolça hora de la mort», comporta la intervenció de les veus de contralt i tenor, respectivament representades per la Sra. Callao i el Sr. Vendrell. Ambdós estigueren ben afortunats. L'obra és d'un pregon sentiment espiritual; constitueix un cant a la mort, deslliurança suprema de l'esperit enyorívol del repòs en el Senyor. Aqueixa aspiració és expressada en senzilles paraules, desposseïdes de tota pompa literària i traduïdes dins el món dels sons amb els més inspirats accents. Bach tradueix ací, no la lletra que mata, segons la coneguda frase, lletra que ja havem dit neta de gales i paraments, sinó l'esperit que l'ha escollida com a un mer excipient d'una elevació sublim de l'ànima. Les quatre primeres parts d'aquesta Cantata són destinades als solistes vocals. La darrera d'aquestes és un originalíssim recitatiu de contralt, després del qual vénen dues parts destinades al cor, un coral fiurat i l'indispensable coral estricte de conclusió: dues peces d'una imponderable bellesa, que deixen l'auditori corprès, i que l'Orfeó Català duia molt ben preparades.

Després fou donat un fragment de la «Passió segons Sant Mateu»: el de la negació de Pere, que conté com a comentari del text evangèlic, ultra un coral típic, la magnífica ària de contralt amb acompanyament de violí solista. La senyora Callao i el senyor Toldrà s'hi feren aplaudir.

El concert finalitzà amb la Cantata núm. 50 «Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder», que consta d'una sola part, interpretació d'un breu text apocalíptic. És un coral a doble cor fugat i vuit veus, on no sabem si admirar més la riquesa de la construcció sonora o la grandiosa força expressiva. Oboés i trompetes en llurs registres més aguts donen al coral un sentit de triomf i de poder immens, però llur so és sempre embolcallat de les belles figuracions vocals.

Es verament de doldre que el gran treball preparatori que exigeix la presentació d'obres de tanta empenta no constitueixi major font de gaudi per al nostre públic ni tingui major recompensa per als valents intèrprets que aqueixa audició única.

OBERON

732208



# LA PUBLICITAT

DATA

ASSOCIACIO DE MUSICA  
"DA CAMERA"

## Concert Bach

L'Associació de Música "da Camera" ens ha ofert aquests dies una sessió que sens dubte serà recordada com una de les millors i més solemnes manifestacions de la nostra temporada musical. Tres "Cantates" i alguns fragments de la "Passió segons Sant Mateu", de Joan Sebastià Bach, omplien el programa, i l'execució d'aquestes obres fou confiada a l'Orfeó Català, als solistes senyores Andreu Fornells de Sayós i Concepció Callao i senyors Emili Vendrell i Ricard Fuster, a l'organista mestre Vicenç Maria de Gibert i una nombrosa orquestra, sota la direcció del mestre Millet.

La primera de les "Cantates" excutades, "Desperteu, diu la veu forta", ja ens l'havia feta conèixer l'Orfeó Català, però figuraven al programa en primera audició les que porten els núms. 161 i 50: la primera, titulada "Vina, dolça hora de la mort", per a cor, orquestra, orgue, contralt i tenor, i la segona, "Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder", per a doble cor a vuit veus, orquestra i orgue.

Dins la imponent producció de J. S. Bach ocupen les "Cantates" un lloc preminent i són potsers, amb les "Passions" i algunes altres composicions corals, les obres en les quals el geni d'aquell creador prodigiós s'ha manifestat més completament, amb tota plenitud. Bach se serveix, en la major part de les seves "Cantates", d'una forma manllevada a l'òpera, però és sorprenent d'observar com els diferents episodis que hi figuren, àries, duos, recitatius, etc., concebuts amb una originalitat inexhaurible, prenen en cada obra un aspecte tot nou i són meravellosament adaptats al caràcter i a l'ambient que els textos literaris evocuen. La 161, "Vina, dolça hora de la mort", es caracteritza per la gran serenitat que domina tota l'obra. Més que un sentiment de conformitat, semblen expressar-s'hi les aspiracions de l'ànima deslligada ja de la matèria; però hi ha també en tota la música una expressió vivíssima i punyent que troba els accents més emocionants en el recitatiu de contralt: "Per a mi tot ja és finit" i en els dos cors que clouen l'obra: "Si mon Déu així ho disposa" i "El cos en el sepulcre". La núm. 50 és tota per a cor, i assoleix una incomparable grandiositat amb el seu meravellós teixit polifònic, sostingut per una rica orquestra, en la qual les notes agudíssimes de la trompeta po-

sen matisos d'una brillantor enlluernadora. Hom pot retenir, així, el contrast colpidor que ofereixen les dues "Cantates" quant a l'ús que fa Bach dels timbres orquestrals. En la 161 dominen sovint les flautes, amb uns arabescos delicadíssims que es desenrotllen talment com uns espirals que per moments s'elevessin més i més. Figures que suggereixen tot seguit el sentiment de quelcom d'immaterial. En la núm. 50, en canvi —salut, vigor, imperi, poder—, l'opulència de les vuit veus del cor i l'esclat orquestral donen una nota realista, afirmada amb singular aplom.

La interpretació d'aquestes obres, dirigida pel mestre Millet i a càrrec de l'Orfeó Català, una orquestra ben triada i els solistes i organista esmentat, cal dir que fou simplement perfecta. Perfecta en tots sentits, car si el sentiment i caràcter general de cada obra és sempre exactament copiat pel mestre Millet, no hi ha tampoc en les partitures cap matis ni cap accent que escapi al nostre gran artista. Cal remarcar especialment el virtuosisme magnífic, la netedat i precisió amb què fou executada la "Cantata" núm. 50, en la qual hi ha dificultats que poden descoratjar el cor més ben preparat i experimentat.

La "Cantata" 140 i els fragments de la "Passió", entre els quals figurava la bellíssima ària de contralt "Pietat, Senyor!", obtingueren també una interpretació justíssima i plena d'emoció i completaren dignament el magnífic programa.

Cal fer encara menció especial dels solistes de l'orquestra senyors Eduard Toldrà (violí) i Cassià Carles (oboè) per l'encert amb què, respectivament, actuaren en l'ària esmentada de la "Passió" i en el penúltim fragment de la "Cantata" 140.

El mestre Millet i tots els seus col·laboradors foren llargament ovacionats per l'auditori que omplia tota la sala.

Baltasar SAMPER